



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74- 141/(21)/11/CS

Warszawa, dn. 14 czerwca 2012 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 51/2012

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania Przedsiębiorstwa Produkcyjno – Handlowo – Usługowego Paweł Kosiński, Tomasz Kumański Spółka Jawna z siedzibą w miejscowości Piekoszów, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki podstawowej gazu skroplonego (LPG) o numerze 0283/11/9183, niespełniającej wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 25/2012 z dnia 9 marca 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 27 marca 2012 r. Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe Paweł Kosiński, Tomasz Kumański Spółka Jawna z siedzibą w miejscowości Piekoszów (dalej: Przedsiębiorca lub Strona), złożyło wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 25/2012 z dnia 9 marca 2012 r.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że pobrana w dniu 16 czerwca 2011 r. próbka podstawowa gazu skroplonego (LPG) o numerze 0283/11/9183 nie spełniała wymagań jakościowych określonych w §1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) (Dz. U. Nr 251, poz. 1851), dalej : „rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla gazu

skroplonego (LPG)”, z uwagi na parametr badanie działania korodującego na miedzi. Wynik badania – klasa 3, przy wymaganiach jakościowych – klasa 1. Badania laboratoryjne próbki kontrolnej przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium J.S. Hamilton Poland Ltd w Katowicach (protokół z badań nr OK/2057/2011 z dnia 3 sierpnia 2011 r.) potwierdziły, że oferowany w dniu kontroli gaz skroplony (LPG) (o numerze próbki kontrolnej 4028/11/9183), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w §1 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG), z uwagi na parametr badanie działania korodującego na miedzi. Wynik badania – klasa 2, przy wymaganiach jakościowych – klasa 1.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej gazu skroplonego (LPG) o numerze 0283/11/9183.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 25/2012 z dnia 9 marca 2012 r. oraz o umorzenie postępowania. Przedmiotowej decyzji zarzucono naruszenie art. 7, art. 8, art. 80 i art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego. Strona zwróciła także uwagę na rozbieżności pomiędzy wynikami badań, uzyskanymi w dwóch różnych laboratoriach. Ponadto Przedsiębiorca stwierdził, iż każdorazowo dostawca paliwa potwierdza jego prawidłową jakość załączanymi atestami.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2012 r., Przedsiębiorca został poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do

uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej gazu skroplonego (LPG).

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej gazu skroplonego (LPG), były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie, które wykazały, że próbka podstawowa gazu skroplonego (LPG) o numerze 0283/11/9183 nie spełniała wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG), z uwagi na parametr badanie działania korodującego na miedzi. Wynik badania – klasa 3, przy wymaganiach jakościowych – klasa 1.

Wadliwą jakość kontrolowanego paliwa potwierdziły badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium J.S. Hamilton Poland Ltd w Katowicach (protokół z badań nr OK/2057/2011), z których wynika, że oferowany w dniu kontroli gaz skroplony (LPG) (o numerze próbki kontrolnej 4028/11/9183), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG), z uwagi na parametr badanie działania korodującego na miedzi. Wynik badania – klasa 2, przy wymaganiach jakościowych – klasa 1.

Odnosząc się do treści wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 27 marca 2012 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykażą, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany Przedsiębiorca. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 7, art. 8, art. 80 i art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy na wstępie zauważyć, iż Przedsiębiorca podnosząc te zarzuty nie wskazuje w jaki sposób organ naruszył w toku postępowania wskazane wyżej przepisy.

Wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgodnie z art. 77 Kodeksu postępowania administracyjnego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Z kolei ocena dokonana na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego, prowadzi do wniosku, iż w sprawie mamy do czynienia z wprowadzeniem do obrotu gazu skroplonego (LPG), niespełniającego wymagań jakościowych. Tym samym nie może być tu mowy o naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego. Jeśli natomiast chodzi o zasadę pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa, wyrażoną w art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego, należy zauważyć, iż na każdym etapie toczącego się postępowania Strona była informowana o jego przebiegu i wynikach, a także możliwości składania wniosków oraz zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

W kontekście powyższego, nie można zgodzić się również z zarzutem dotyczącym naruszenia art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdyż uzasadnienie faktyczne decyzji nr DIH-2 Nr 25/2012 z dnia 9 marca 2012 r. zawiera wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione oraz dowodów, na których się oparł, a także wyjaśnienie podstawy prawnej i przytoczenie przepisów prawa. Wypada w tym miejscu dodać, że w toku postępowania Strona nie składała żadnych zastrzeżeń, czy też wątpliwości co do jego przebiegu oraz poza wnioskiem o zbadanie próbki kontrolnej nie składała innych wniosków, a także nie korzystała z przysługującego jej prawa do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawa wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Mając powyższe na względzie zarzuty Strony dotyczące naruszenia przepisów art. 7, art. 8, art. 80 i art. 107 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie zasługują na uwzględnienie. W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów działał w oparciu o obowiązujące normy prawne, tj. ustawę o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz akty wykonawcze do niej. Również decyzja z dnia 9 marca 2012 r. wydana została na podstawie przepisów prawa materialnego obowiązującego w dacie orzekania.

Odnosząc się do, podniesionej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, kwestii atestów stwierdzających właściwą jakość paliwa, które Strona uzyskuje od przedsiębiorcy Marian Janiszek i Wspólnicy Sp.j. MAR-ROM z siedzibą w Orońsku, należy stwierdzić, iż okoliczność ta nie ma żadnego znaczenia dla niniejszego postępowania, które wykazało, iż w dniu kontroli Przedsiębiorca oferował gaz skroplony (LPG) nieodpowiadający wymaganiom jakościowym. Niemniej jednak wypada wyjaśnić, iż stosownie do postanowień art. 23 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i

kontrolowania jakości paliw, w przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niezwłocznie wyznacza przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli. W przedmiotowej sprawie do kontroli wyznaczono przedsiębiorcę Marian Janiszek i Wspólnicy Sp.j. MAR-ROM z siedzibą w Orońsku. Jednocześnie informujemy, że kontrola miała tam miejsce w dniu 2 sierpnia 2011 r. Badania laboratoryjne próbek gazu skroplonego (LPG) pobranych w toku tej kontroli wykazały, że oferowany w dniu kontroli gaz skroplony (LPG), spełniał wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG).

Odnosząc się do kwestii rozbieżności pomiędzy wynikami badań próbki podstawowej i kontrolnej, należy ponownie podnieść, iż zarówno wynik – klasa 3, jak i wynik klasa – 2, w równym stopniu dyskwalifikują właściwości użytkowe gazu w zakresie badanego parametru. Badanie parametru działania korodującego na miedzi dokonywane jest metoda określoną w normie PN-EN ISO 6251. Zasada metody polega na tym, że wypolerowaną płytkę miedzianą zanurza się na 1 h w temperaturze 40 °C w 100 ml próbki LPG nasyconej wodą, znajdującej się w bombie do badania korozji, pod odpowiednim ciśnieniem roboczym. Po tym czasie wyjmuje się płytkę miedzianą i ocenia korodujące działanie próbki LPG na miedź przez porównanie z korozją na wzorcowej płytce miedzianej określając klasę korozji. Ocena działania korodującego próbki LPG wyrażana jest jako klasa 1, klasa 2, klasa 3 lub klasa 4, w zależności od tego jaka barwa badanej płytki odpowiada barwie płytki wzorcowej. Klasyfikację korozji na płytkach miedzianych zawiera Tablica 1 ww. normy PN-EN ISO 6251. Wyłącznie klasa 1 spełnia wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG). W przypadku klasy 1, płytka ulega nieznacznemu zmatowieniu, zaś jej barwa jest prawie taka sama jak płytki świeżo wypolerowanej. W niniejszej sprawie, badania laboratoryjne wykazały, że w zakresie parametru działanie korodujące na miedzi, zarówno próbka podstawowa, jak i kontrolna nie mogą być zakwalifikowane do klasy 1.

Kwestia rozbieżności pomiędzy wynikami badań, została wyjaśniona z laboratoriami przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. We wszystkich przypadkach, w których badany gaz skroplony LPG uzyskuje klasy korozji 2, 3 lub 4, jest on uznawany za niespełniający wymagania jakościowe. Specyfika oznaczania oddziaływania korodującego na miedzi jest taka, że skala klas korozji wynosi 1, 2, 3 lub 4 i nie jest ciągła tj. nie ma wyników pośrednich pomiędzy 1 i 2, czy też 3 i 4. Dlatego też, należy uznać, że w niniejszej sprawie obydwa laboratoria uzyskały wynik jednakowy, czyli stwierdziły, iż wynik oznaczenia oddziaływania korodującego na miedzi nie wynosi 1. Tylko uzyskanie klasy 1 pozwala stwierdzić, że próbka gazu skroplonego LPG spełnia wymagania jakościowe.

Wyjaśniając kwestię rozbieżności pomiędzy wynikami badań, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że badania zostały przeprowadzone prawidłowo, zaś laboratoria które wykonywały badania, potwierdzają swoją biegłość w krajowych badaniach

międzylaboratoryjnych dla wszystkich metod badania gazu skroplonego LPG, w tym również oddziaływania korodującego na miedź.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 25/2012 z dnia 9 marca 2012 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wiceprezes

Małgorzata Kozak

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe Paweł Kosiński, Tomasz Kumański Spółka Jawna, ul.
Klonowa 18, 26-065 Piekoszów.